

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы кромѣ рускихъ святыхъ о 5-й год. под. Литер. додатокъ «Библиотека найзнам. повѣстей» выходитъ по 2 печат. аркуші кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція: «Администрація» подъ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи звертаються лишь на попереднє застереженне. Облошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. отъ однои строчки печатной, въ рубр. «Надѣлено» по 20 кр. а. в. Рекламаци неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимають: У Львовѣ Администрация «Дѣла» У Вѣди Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukas, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Погольскѣ Редакція «Кіевской Старини» въ Кіевѣ, почтовый уряды и «Газетное Бюро» В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерябовская ул., д. Ралли 9.

Предплату на «Дѣло» для Австріи: для Россіи:
 въ цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 руб.
 на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 руб.
 на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.
 съ дод. «Библиотеки»: съ дод. «Библиотеки»:
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 руб.
 на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 руб.
 на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ ар. 5- на цѣлый рѣкъ 5 руб.
 на пѣвъ року ар. 2-50 на пѣвъ року 2-50 р.
 Для Закарпатя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр.
 на пѣвъ року . . . 7-50 зр.
 на четверть року . . . 3-75 зр.
 съ дод. «Библиотеки»: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.
 Поодиноже число коштує 12 кр. а. в.

Запросины до предплату на рѣкъ 1886.

Съ новымъ 1886 рокомъ починає ся рѣкъ выдвигнува «Дѣла». Якъ доси, такъ и на будуще «Дѣло» буде вѣрно и свято стояти при величюмъ и єдино спасительнѣмъ прапорѣ народнѣмъ, буде свѣдомо та неустранимо боротись за правду руску съ всеми ворогами Руси и прокладати дороги до успешного розвою и поступу въ рускомъ житю народнѣмъ. «Не разоряти, а будувати!» — се той окликъ, що нимъ руководилось «Дѣло» отъ самого початку свого заснованя до нынѣ, — той окликъ повторяемо сегодня середъ цѣлого омути намагающихъ разорити Русь нашу элементѣвъ. Маємо певну въ Бозѣ надѣю, що и намъ силъ не хибне до дальшой праці и патриоты Галицкой Руси такъ само широко подадутъ намъ свою помѣчну руку, якъ доси!

«Дѣло» буде выходить, якъ дотеперь, три разы на тыждень, во второкъ, четверть и суботу. Предплату на «Дѣло» выносить на мѣсяць 1 зр., на 1/4 року 3 зр., на 1/2 року 6 зр., на рѣкъ 12 зр. Съ «Библиотекю найзнаменитшихъ повѣстей» (4 аркуші на мѣсяць) на 1/4 року 4 зр., на 1/2 року 8 зр., на рѣкъ 16 зр. — Сама «Библиотека найзнам. повѣстей» коштує на 1/4 року 1 зр. 25 кр., на 1/2 року 2 зр. 50 кр., на рѣкъ 5 зр.

Предплату належитъ пересылати наилучше переказомъ на адресу: Администрация «Дѣла» у Львовѣ.

Внесеньє пос. Романчука

залагоджене вже цѣле въ комисіи школьній и ще мабутъ передъ латинскими святыми прійде подъ наряды Сейму. Скѣдчилося остатоточно обѣцанкою — грушокъ на вербѣ для Русинѣвъ.

Комисіи радила надъ тымъ внесеньемъ черезъ чотыри засѣданя. На першѣмъ засѣданю, якъ мы вже згадали, п. Романчукъ подѣлавъ (якъ каже «N. Reformat») немилосердній критицѣ оправданнє Выдѣлу кравого и высказавъ богато «trafnuch» гадокъ, хочъ деякі замѣты выдалися тойже польской газетѣ писю пасиґниґете. На другѣмъ засѣданю высказували свои гадки польскіи члены комисіи; якъ-небудь робили всѣлякі таки дуже пасиґниґете замѣты и вышукували всякі

можливѣ и невозможливѣ трудности, однакъ цѣла тенденциѣнѣсть ихъ показалася ажъ на третѣмъ и четвертѣмъ засѣданю.

На третѣмъ засѣданю радила комисіи надъ школами народными. Навѣтъ самъ батько теперѣшной для Русинѣвъ такъ неприязной ustawy о языкѣ выкладовѣмъ въ школахъ, д-ръ Евсевій Чернавокій, помимо всенъ любви до своен дитины, готовъ бувъ до деякихъ уступокъ въ корнѣт руского языка, и годився на внесенє п. Романчука, однакъ съ доданнємъ того условія, що родичѣ рускихъ дѣтей въ тыхъ мѣстевостяхъ, де мала бы заложитися руска школа, мусѣли-бы незомѣнянимъ способомъ освѣдчитися за такую школу. Але и се условіє, хоты оно при переведеню ustawy черезъ неприязный Русинамъ органы могла вартѣть цѣлои ustawy зрѣбати илюзоричною, не выстарчало бѣльшости комисіи, бо за внесеннємъ д-ра Чернавокого голосувало тѣлько ще трѣхъ членѣвъ. Прочіи 9 не хотѣли нѣякой змѣны ustawy, а згодилися тѣлько на принятє резолюціи д-ра Поля и гр. Войтѣха Дѣдушицкого, вызывающей правительство, чтобы въ тыхъ мѣстахъ, де Русинѣвъ есть 3.000 душъ або бѣльше а цѣнайменше двѣ школы народны, постаралося о заведенє въ одной школѣ руского языка выкладового, та и то лишь тогда, коли рускіи родичѣ за тымъ освѣдчатся.

Пос. Романчукъ, выказавши оправдательность и практичность своего внесення, заявился противъ всякихъ додатковъ, бо его внесеннє, казавъ, и такъ стоитъ далеко подъ минимумомъ теперѣшныхъ потребъ Русинѣвъ; заявивъ однакъ, що готовъ свое внесеннє сформуловати въ той способѣ, чтобы въ 9 бѣльшихъ мѣстахъ (Тернополи, Коломыи, Перемишля, Станиславѣ, Дрогобычи, Стрыку, Сватынѣ, Городенцѣ и Яворѣвѣ) заведено рускіи школы 4-клясовѣ а въ 16 меньшихъ мѣстахъ рускіи паралелки при 4-клясовыхъ школахъ або окремѣ рускіи школы 1- або 2-клясовѣ. Коли-жъ слухъ внесеннє не принято, онъ оттакъ не бравъ участы въ дальшѣй дебатѣ и голосувавъ противъ воѣхъ иншихъ внесеннє.

На 4-мъ засѣданю раджено надъ школами середными. П. Романчукъ змѣнявъ свое торѣчне внесеннє, въ котрѣмъ домагався бувъ рускихъ паралелокъ при воѣхъ гимназіяхъ, де знайдося достаточне число рускихъ учениковъ. Въ той формѣ ставивъ онъ свое внесеннє тогда для того, бо лише въ такой формѣ мѣгъ бувъ Сеймъ тожежъ заразъ ухватити, безъ колізиѣ съ теперѣш-

ною уставою. Коли-жъ се не оталоо, то на мѣсто несталыхъ паралелокъ при воѣхъ гимназіяхъ зажадавъ руской гимназіи въ Перемишля и сталыхъ паралелокъ при гимназіяхъ въ Станиславѣ, Тернополи и Коломыи. Внесеннє то откинено; такъ само откинено и внесеннє Выдѣлу кравого, чтобы заложити тѣлько одну гимназію руску въ Перемишля (за тымъ голосували лише п. Романчука, Чарторыйской и Дѣдушицкой). Противъ заложєня руской гимназіи въ Перемишля подношено имено то, що тамшва рада повѣтова одноголосно заявилась противъ тому, якъ и то, що Перемишль, положеный на kresach руской части Галичины и близкій Львова, неоправданнѣмъ есть мѣстоцъ для руской гимназіи. Узано тѣлько въ засѣдѣ потребу заложєня одной руской гимназіи и ухвалено резолюцію, вызывающую правительство, абы о заложєнє руской гимназіи въ одной зъ галицкихъ мѣстъ постаралося. Надармо указувавъ п. Романчукъ, що потребу руской гимназіи власнє въ Перемишля узнала и крава Рада школьна и навѣтъ Выдѣлу кравый, таи що ухвала заложєня еи могла-бы запасты заразъ (а належало бы се зрѣбати уставою), а о заложєню гимназіи въ иншѣмъ якумъ мѣстѣ треба буде зновъ рѣшати въ сеймѣ ажъ на другій рѣкъ!.. Потѣмъ голосовано же надъ внесеннємъ д-ра Чернавокого, чтобы возвати правительство, абы въ польскихъ гимназіяхъ заводило будъ тымчасовѣ, будъ оталѣ паралелки; за внесеннємъ было 6 голосѣвъ и противъ внесеннє 6, предѣдатель Мазьє рѣшивъ противъ внесеннє, бо то бы, казавъ, было за богато давати и одну гимназію и ще паралелки при иншихъ гимназіяхъ! — Наконєцъ принято же резолюцію гр. Войтѣха Дѣдушицкого до правительства, чтобы рускіи языкъ въ польскихъ а польскій языкъ въ рускихъ гимназіяхъ бувъ обовязковымъ предметомъ науки не тѣлько для тыхъ учениковъ, котріи добровольно зашпуютъ на тую науку, але для воѣхъ, котрыхъ родичѣ не зажадаютъ выразно увѣльненя ихъ омынѣвъ отъ той науки.

Таковыи тремя резолюціями збула комисіи школьна цѣле внесеннє рускихъ послѣвъ!

Редакція наша одержала, съ прошеннємъ о умѣщенє въ «Дѣлѣ», слѣдующій Голосъ выборѣтѣвъ польскихъ о внесеню посла Романчука.

ВПоважана Редакціє «Дѣла»! Супротивъ факту, вняного добре и рускими выборѣтѣмъ, що численнѣй меншости въ краю съ

змаганями поступовыми и посднующими, не вое могутъ мати своихъ репрезентантовъ въ Сеймѣ краевѣмъ; дальше супротивъ факту, що всякіи котеріи терроризуютъ несоооидовану демократичну партію польску въ Галичинѣ, — не диво, що нема ані одного посла въ Сеймѣ зъ стороны польской, чтобы достойно запротестувавъ противъ безосновного и неоправданого откинєня внесеня пос. Романчука, котрый не домагався рѣчей навзвычайныхъ, а тѣлько зовѣмъ природного, зъ основныхъ законѣвъ выплывающего рѣвноуравненя въ школѣ языка руского съ польскимъ. Коли однакъ то, що перестало вже бути дивнымъ, есть вое що сумнымъ; коли зъ другой стороны кѣлька сотѣ выборѣтѣвъ польскихъ, въ котрыхъ имено маю честь промовляти, постановило не обмежатися на самѣмъ сочувствѣ, прошу отже Вп. Редакцію оголошити погляды въ томъ дѣлѣ згадаанныхъ выборѣтѣвъ.

По нашѣй гадцѣ, черезъ откинєннє внесеннє пос. Романчука посвячено найвышій погляды политичнѣй, змагающей до добра краю, бо до часткового ухвлєня дорогою практикою розѣярєннє, откинєно єдино за-дѣя доктрины партикулярной.

Найвышшимъ взглядомъ була тутъ оправдательность, а другимъ, не менше важнымъ: частковоє ухвлєннє сварѣвъ межѣ народностями.

Знаємо однакъ, якѣ мотивы склонили котерію, надающую тонъ въ краю, до такого кроку. Вѣ ишло передовѣмъ о то, чтобы отъ неи, не зъ какой иншой стороны, выходила инициатива. По друге, ишло ѣй о то, абы мѣжъ элементами демократичными не прійшло до порозумѣннє. Бо-жѣ ти на нове знаютъ, що демократична партія польска, илучи безъ союзника, есть олаба, але могла-бы набрати потребной силы, скоро бы получила оя съ репрезентантами народности руской.

До того мусимо, зъ причины розѣвнанныхъ клеветъ на партію демократичну, поднєста, якъ она понимає свою задачу. Отже намъ иде вое и передовѣмъ о то, абы дорогою законною, вытѣченою законами конституційными, выборувати щоразъ бѣльше правъ дѣла верѣвѣ якъ найшаршихъ; абы усувати существующий ще вылучєня; абы воѣ веротвы народу просвѣтати и поднєсти економично. А що просвѣта, якъ се дуже добре розумѣємо, не може успешно принятися якъ лишь тогда, коли еи подаєся въ матернѣй мѣвѣ; дальше, що самѣи добре и глубоко почуваемо, якъ трудно ѣй шпритися середъ нашихъ земляковъ въ Познаньскѣмъ, — то уважаемо не лишь несооѣтностю, але и великою похибкою политичною, отмовляти такой просвѣты, здорово понятию, Русинамъ, котрыхъ панове консерватности въ отѣтьяхъ, до нѣчого не обовязующихъ, называютъ «bractmi».

Зъ повышого выходить само обою, що черезъ откинєннє внесеннє пос. Романчука погрєбано и взгляды педагогичнѣй.

Коли въ ерѣ «поседнаня» народностей, заповѣдженного министерствомъ Ексц. Тѣфого. дѣ-

Гальшка Острожска.

(Трагедія въ 5 дѣйствъ д-ра Омелляна Огоновского.) (Конєць.)

Представленнє «Гальшка» зрѣбило на зрѣтеляхъ въ загалѣ дуже милоє враженнє. Уже по третѣмъ актѣ пріятелѣ зложили д-рови Огоновскому щаре узнаннє за новый трудъ на поли драматичной руской поэзи, а весь амфитеатръ гремѣвъ аплоесками такъ довго, поки Вп. авторъ не подѣлося зъ мѣсто и за заслужену сердечну овацію не подякувавъ численно збранѣю публицѣ. Оботавана тая есть вже для насъ повною порукою, що «Гальшка» въ окромнѣмъ нашѣмъ репертуарѣ драматичнѣмъ здобула собѣ право горожанства. Въ виду сего объяву, т. е. громадного узнаня, строга кратика, маюча на оцѣ вымоги и правила драматичной поэзи, повинна-бы, просто кажучи, мовчати. Сего однакъ зрѣбати годѣ намъ по причинѣ, що одинъ критикъ-школяръ въ своѣмъ органѣ подавъ своимъ читателямъ рецензію того рода, будьто «Гальшка Острожска» не есть трагедію, а выведеною на сцену біографією сеи женщины. Таку школярску кратику мусимо отперти. Уже кождый, хто прочитавъ поданє нами вѣрне содержаннє трагедіи, муситъ признати, що д-ръ Ом. Огоновскій що до фактовъ ототушивъ далеко отъ историчной правды, яку предоставивъ д-ръ Исидоръ Шараневичъ въ историчной своѣй монографіи подъ заголовкомъ: «Гальшка, княгиня Острожска. Оповѣданнє историчнє. Львовѣ 1880». Въ оповѣданю томъ не згадуєся нѣ словомъ про

любовъ Гальшки до Дмитрія Вишневецкого, оучасного гетьмана запороской Сѣчи, на тѣлѣ котрой то любви заснована головно цѣла акція въ трагедіи д-ра Ом. Огоновского. Рѣвно-жѣ и отношеннє Гальшки до Дмитрія Сангушки есть тутъ а тамъ зовѣмъ друге. Подружѣ Гальшки съ Симеономъ, княземъ Слуцкимъ, проживаннє еи въ монастырѣ Доминиканѣвъ у Львовѣ и насильна еи отдача въ руки другого чоловіка, гр. Лукаша зъ Горки, лишились въ трагедіи зовѣмъ на боцѣ. Натомѣстъ велєтъ авторъ трагедіи на вѣстѣ про смерть «Байды» умирати Гальшцѣ въ замку въ Шамотулахъ, коли противно болю исторіи, Гальшка по смерти Лукаша зъ Горки вертає свободною на родину и тамъ вже опокѣбно доживає вѣку. Зъ сего и выходитъ, що згаданный рецензентъ не мавъ доси навѣтъ олучайности читати «Гальшку» д-ра Ис. Шараневича и такъ на здогадъ, ut aliquid dixisse videatur, пальнуть крайню дурненюкю и сѣнѣтничню, хоты зовѣмъ отповѣдну своѣй ерудиціи историчной и разумнѣю драматичной штуки. Таковыи рецензіями збувати умствении працѣ людей есть однакъ дуже несооѣтнѣмъ дѣломъ.

Але лишѣмъ се на боцѣ, а приотушѣмъ до совѣстного оцѣнєня трагедіи д-ра Ом. Огоновского. «Гальшка Острожска» есть трагедію; тѣлько головнымъ лицемъ трагедіи не треба уважати саму Гальшку, а Беату, княгиню Острожску. Беата есть persona agens всеи штуки. Женщина та горда и самолюбна стаєсь причиною всего нещастя, що паде на безвинну Гальшку. Маюча повну

свободу, подготувати своѣй одинокой донцѣ щасливую долю подружню, бути для неи люблячою матерію, намѣряє Беата посредствомъ насильного подружия съ котрымъ небудь магнатомъ польскимъ вынести себе и дѣнчку на перве мѣсто державного значєня въ Польци. До того мае она и политичнѣй мотивы. Перешкоду, яку ставляє ѣй Василь Острожскій насилуваннѣмъ подружнємъ Гальшки съ Дмитриємъ Сангушкомъ, ломитъ Беата посредствомъ заведу королевского въ Кнѣвинѣ и смертію Сангушки, котрой есть посредною виновницею. Ослагнувши цѣль, выдас она свою дончку за Лукаша зъ Горки подъ грозовою поновлєнєя тяжкого проклону матерного, якимъ прокляла передъ тымъ рѣдну дѣтину, коли тая рѣшилаось ратувати житѣе Сангушка. Тымъ видає Беата Гальшку въ глубину пропасть того великого нещастя, яке довершаєся въ замку въ Шамотулахъ. Смерть Гальшки есть оттакъ заложеною для Беаты карою за самолюбнє свое поведєннє.

Гальшка есть пассивнымъ лицемъ въ цѣлой трагедіи, жертвою высокихъ плянѣвъ своен матери. Душа еи чиста, идеальна, на скрозъ благородно коротєя передъ тяжкими ударами такъ своно отрыя якъ и матери, ломитєя поволи и длагає въ могилу, не зазнавши нѣй наименшого проблєску щасливой долѣ. Прочіи лица трагедіи служатъ авторова до точайшого полонєня характерѣвъ такъ Беаты якъ и Гальшки и посувають акцію въ передъ. Злишого тамъ дуже мало а може и нѣчого. Кождє чувство добре у-

мотивованє и розвиваєся природно. Акція окура же забувати, що рѣчь розложена на пять актовъ. Удачна инсценизація удержує зрѣтеля въ великой цѣкавости. А треба признати, що широкій предметъ обняти въ отповѣдній рамкѣ не такъ легке дѣло.

Кульминаційными точками трагедіи суть безперечно актѣ другій и пятый. Тутъ розвиваєся психичнѣй процесъ въ душѣ Гальшки и Беаты. Значєннє другого акту мы оцѣнили вже, подаючи содержаннє трагедіи. Пятый актъ есть высоко поэтичный, и мы радѣ бы такой-же поэтичный полетъ вразѣ съ отповѣдною дициєю чути и въ прочихъ дѣяхъ. Трохи немилю вразили насъ выраженя крыхту за острѣй въ устахъ Беаты при отрѣчахъ съ Вишневецкимъ, Сангушкомъ и Василемъ Острожскимъ, довге оповѣданнє Осица о нещасной оудѣи своен дончки и тая сцена въ послѣднѣмъ актѣ, де Беата вѣбцає Гальшцѣ смерть «Байды». По нашому мнѣню являєся Беата въ той сценѣ зломаню нещастями матерію и тѣлько матерію, и не повинна бути непосредною виновницею смерти своен дончки. Вѣстѣ про смерть «Байды» можна-бы дуже зручно вложити въ уста дуже удачно нашкицованого характеру Лаского. Впрѣчьмъ трудно бы прійшло и наибѣльше строгому критикави вынайти якѣ-то умнии оторонь въ «Гальшцѣ».

Дотычно гры артистѣвъ нашихъ скажемо слѣдующе. Режисерія була дуже удачна. Се залука директора Гриневецкого. Ролю Василя Острожского отогравъ п. Биберовичъ съ пов-

ва, Коссакова, І. Скобельскому за похороны 7 ступня тлілихъ останківъ, особливо же Впр. о Скобельскому въ Львіві ако репрезентантові "Нар. Торговл." и контролєрови Общ. рѣдл. кред. Заведенія П. Лабашеві зб Львова, начальникови стаяці залїзничї, П. Емилєви Рослерови за почеснїсть и послїдню услугу при похоровахъ.

Съ сямъ числомъ розсылаєся Предплатникамъ "Библіотени найзн. повѣстей" 14 аркушъ и окладникъ "Зборника повѣстокъ и оповѣданъ" и 1 аркушъ повѣсти Додета "Набобъ".

Ц. н. уприв. галиц. акційный **БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ** продає по курсѣ дневномъ **5% Листы Гипотечный** 1523 2-? якъ такожъ **5% Преміовані листы Гипотечный** Порученя зъ провинціи выконує отворотною почтою безъ провизіи.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручає 1315 99-? **Спеціальности и универсальні средства,** французскі и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирми оповѣшувані.

Курсъ львовскій въ днѣ 14. а. грудня 1885

Table with exchange rates for various currencies and goods like 'Акція за штуку', 'Листы заст. за 100 р.', 'Облиги за 100 р.', 'Монеты'.

НАЙЛУЧШИЙ ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ есть правдивый **LE NOUVEAU** французскій фабрикатъ 6-36 **SAWLEY-a & HENRY-ого** въ Парижи. Передъ подробкою остерегаєся!

Признаю загально найлучшу **масу до запусканя подлогъ** поручають **Гибнеръ и Ганке** у Львовѣ. 1519 3-0

Гомеріяна-гербата Лѣкарями поручане, знамените средство противъ 1508 5 52 **недугъ на легки и шиї, (сухоты, дыхавица, недугъ гортанки.)**

Руску Историчну Библиотеку Запросины до предплати на руску историчну библиотеку. Въ руской историчной библиотечѣ найде руска суспільность веѣ важнїйшія труды рускихъ историковъ: М. Костомарова, М. Максимовича, В. Антоновича, Ор. Левицкого, Д-ра Из Шараневича, Ст. Качалы и и. Руска Исторична Библиотека буде выходити томаи по 10-15 листовъ печатныхъ выразитого писма, звычайной 8°, на гарномъ папери. Цѣла серия буде обнимати 16-20 томовъ.

Женщина въ середномъ вѣцѣ глядитъ занята до заряду дому и выхованя та науки дѣтей. Може вчити по німецки, французски и польски. Адресувати: Львовѣ, ул. Охоронокъ на Рухача ч. 7 панѣ Вартыньска.

БРИТВЫ 1516 правдивий швейцарскій и англійскій по ар. 1-20, 150, 175, 2, 2-25, 2-10, 3 и т. д. поручають **Брата Лянгеръ** Львовѣ, улица Галицка ч. 16.

Тысячъ развѣ выпробоване **домове средство** 1433 **правдивий PAIN-EXPELLER** съ котвою. не повинно хибувати въ жадномъ домѣ. **Цѣна 50 фениковъ.**

Найновїйшія препараты д-ра Tsuaga въ Лондонѣ. Тинктура волоса съ Байрумомъ щобъ не сыбло волоса, востановитъ и певно дѣлаюча. Цѣна 1 ар. 63 кр. **Лубево-розмаринова помада,** вербана, щобъ не лѣло волоса и щобъ скрѣпити память. Цѣна 1 ар. 12 кр. **Складъ въ Антицѣ 3. Рухера у Львовѣ.** 1509 10 10

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ хнѣсько-русской **ГЕРБАТЫ** **Е. Ф. РИДЯ** у Львовѣ

- поруcae маєвого абору: 1/2 кильо Congo . . . 1 ар. 60 кр. " Souchong чор. ебразъ . 3 " " " Souchong чорна . 2 " " " Kayow . . . 4 " " " Melange de Londres 4 " " " Peco . . . 3 " " " Каравана . . . 4 " " " Каравана найпереди . 6 " " " Гумовъ перлова . 3 " " " Гумовъ бѣлчанна . 4 " " " Чорна гербата Souchong маєвий абору въ оригинальныхъ хнѣвскихъ скринкахъ и оловомъ опакована 3 ар. 40 кр. Гербатий высвѣи 1/2 кильо 1 ар. 20 кр. оз. найлуч. гербаты 1/2 кильо 1 ар. 50 кр. Заповѣданя въ провинции вышляють оборотною почтою. Опаковано нечислато. 1444

ОПОВѢЩЕНЬЕ. Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній уряджують при цервахъ хоры, прото поручаю мою **ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФИСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.** Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купиць до руской гимназиі у Львовѣ инструментъ моего выробу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлучшу информацию. Цѣна такъ инструментовъ отъ 70 ар. а. а. и выше. Дає такожъ на раты. 1372 28-? Съ поважаньемъ **ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,** властитель первой въ Галичинѣ фабрики органовъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Въ Сячнї 1886 року выйде зъ друку першій томъ поезій **Володимира П. Масляка.** Выданье обнимати ме 8-10 аркушвѣ друку на веліковомъ паперѣ съ вышнетною зложеною зъ нашихъ народныхъ взоровъ. Цѣна предплатна разомъ съ пересылкою почтовою лишь 1 ар. Познаѣще буде цѣна поднесена. Предплати и замовленя приймають такожъ Редакція "Дѣла" а Друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ, улица Академична ч. 8.

Семинаристка съ практикою, Гусинга удѣлаюча воѣхъ школьныхъ предметовъ въ рускомъ, польскомъ, німецкомъ и французкомъ языцѣ, а также основно гры на фортепанѣ, приняла-бъ заразъ мѣоце въ рускомъ овещаночомъ домѣ до науки дѣтей, подъ пріютупу 1518 ныма условіями. 3-3 Близша вѣдомость въ редакціи "Дѣла" у Львовѣ.

Въ Сячнї 1886 року выйде зъ друку першій томъ поезій **Володимира П. Масляка.** Выданье обнимати ме 8-10 аркушвѣ друку на веліковомъ паперѣ съ вышнетною зложеною зъ нашихъ народныхъ взоровъ. Цѣна предплатна разомъ съ пересылкою почтовою лишь 1 ар. Познаѣще буде цѣна поднесена. Предплати и замовленя приймають такожъ Редакція "Дѣла" а Друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ, улица Академична ч. 8.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ **АНТОНІЯ СЕРАФИНА** въ КАЛУШИ, почта и стаяці желѣзницѣ тамже. Получивши на власность по старой фирмѣ "Ивана и сына Серафина" "Лярню дзвоновъ" въ Калуши, обозначену орбонимъ медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовой дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старі або ушкоджены дзвоны до переливаня за дуже умїрновану цѣну. Дякуючи воѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотепершійя замовленя въ давнїйшой спѣльнїи а теперь моѣй власной лярни дзвонивъ прошу о лаковой замовленя такъ на поодинокій ноуї дзвонъ якъ и на цѣль группы. За требальность материалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонивъ ручу и для того осылаюя припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ. 1260 12-12 Съ глубокимъ поважаньемъ **Антоній Серафинъ.**

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ для Галичины и Буковины, зареєстроване общество съ неограниченою порукою **выплачує власній выльосованій листы, а также текучі купоны отъ невыльосованыхъ ще своихъ листовъ, принимає въ уплату купоны отъ державныхъ евентовъ и заставныхъ листовъ, удѣляє довгосрочнїи пожички на случай покупки земель и короткосрочнїи за ипотечарнымъ обезпеченьемъ, томе пожички за порукою и обезпеченьемъ для сельскихъ хозяѣвъ. 14-?** **Принимаетъ грошей вкладки на проценты:** а) на книжки щадничї по 5%; б) на текучїи счетъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и больше-дневнымъ выповѣдженьемъ по 4%, 4 1/2% и 5%.

Елястичнї валки до затыканя шарвѣ въ бинахъ и дверехъ, найлучше и найдешевше средство заезпеченія отъ протягу, 1481 **Гипсъ, Кить до оконъ** поручають **Гибнеръ и Ганке** у Львовѣ, Ринокъ ч. 38.

Складъ фортепановъ **К. МАРЕЦКОГО** у Львовѣ, площадь Маріяцка ч. 5. (Готель французій). Поручає фортепаны и паянна зъ перворядныхъ фабрикъ съ запорукою за вѣхъ доброту и тревалоботъ. Можна получить такожъ я. фортепанни порегранїи цѣна 13-? Цѣны якъ найумѣреннїйшія. 1492

Заставниче отдѣленье того же Заведенія выдаетъ пожички на заставы, именно на процентнїи цѣннїи ефекты, дороговѣнноты, выробы фабричнїи и ремѣсничїи и на всякїи предметы, маючїи цѣннїость. **Бюро Заведенія въ власномъ домѣ при улицѣ Орменской н-ръ 2.**